

- (iv) są pakowane w formy lub w opakowania do sprzedaży detalicznej oraz
- (v) są wyraźnie przedstawiane i wprowadzane do obrotu jako przeznaczone do celów medycznych i wywołujące skutki określone w ppkt (iii) powyżej,

na podstawie substancji chemicznych, które nadają im ich zasadniczy charakter, a nie w pozycji 3005 [na podstawie brzmienia odpowiednich pozycji, sekcji lub uwag do działów oraz not wyjaśniających zgodnie z ogólną regułą interpretacji 1, na podstawie ogólnej reguły interpretacji 3(a), wymagającej klasyfikacji zgodnie z najbardziej szczegółowym opisem, lub na innej podstawie]

(¹) Dz.U. 2016, L 189, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht für Zivilrechtssachen
Graz (Austria) w dniu 4 marca 2019 r. — NK/MS i AS.**

(Sprawa C-208/19)

(2019/C 172/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht für Zivilrechtssachen Graz

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NK

Strona pozwana: MS, AS

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy umowa między architektem a konsumentem, zgodnie z którą architekt zobowiązany jest (wyłącznie) do przygotowania projektu nowego domu jednorodzinnego, w tym sporządzenia planów, stanowi umowę „dotyczącą budowy nowych budynków” w rozumieniu art. 3 ust. 3 lit. f) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającą dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (¹)?

2) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy umowa między architektem a konsumentem, zgodnie z którą architekt zobowiązany jest (wyłącznie) do przygotowania projektu nowego domu jednorodzinnego według wytycznych i życzeń swoich zleciłodawców i w związku z tym ma sporządzić plany, jest umową dostawy „towarów wyprodukowanych według specyfikacji konsumenta lub wyraźnie zindywidualizowanych” w rozumieniu art. 16 lit. c) oraz art. 2 pkt 3 i 4 dyrektywy 2011/83/UE?

(¹) Dz.U. 2011, L 304, s. 64.

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2019 r. — Komisja Europejska/Republika Finlandii

(Sprawa C-217/19)

(2019/C 172/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Hermes, E. Ljung Rasmussen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Finlandii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że przyznając regularnie zezwolenia na wiosenne polowania na samce edredona zwyczajnego (*Somateria mollissima*) w prowincji Wysp Alandzkich od 2011 r., Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 7 ust. 4 i art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE (¹) z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa;
- obciążenie Republiki Finlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Od 2011 r. rząd regionalny Wysp Alandzkich, autonomicznego regionu Finlandii, co roku ponownie zatwierdza „odstępstwa dotyczące wiosennych polowań” na samce edredona zwyczajnego z całkowitym kontyngentem 2000-3800 ptaków w okresie od dwóch do trzech tygodni w maju. Okres ten pokrywa się z okresem reprodukcji edredona zwyczajnego.

Artykuł 7 ust.4 dyrektywy 2009/147/WE zakazuje polowań w okresie reprodukcji.

Finlandia twierdzi, że wiosenne polowanie na edredony zwyczajne na Wyspach Alandzkich jest uzasadnione odstępstwem przewidzianym w art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2009/147/WE. Zgodnie z orzecnictwem Trybunału na państwach członkowskich spoczywa ciężar udowodnienia, że warunki określone w tym przepisie zostały spełnione.